

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Svédországnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 146/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Svédországnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.
- (2) A svéd gazdaság a 2008. végi recesszió okozta súlyos megrázkódtatás után stabilizálódott, de a GDP-növekedése 2009 folyamán végig negatív maradt. A konjunktúraciklus e szakaszára nem jellemző módon a svéd gazdaságot főként a fogyasztói kereslet vezérelte, miközben az ipari termelés, a beruházási tevékenység és az export alacsony szinten maradt a korábbi jelentős visszaesést követően. A magánfogyasztást az ösztönző költségvetési és monetáris politika, valamint a pénzügyi piacok helyzetének stabilizálódása segítette. A javuló munkaerő-piaci kilátások, az emelkedő tőzsdeindexek és a lakóingatlan-árak korábbi emelkedő trendjének visszatérése szintén hozzájárult a fogyasztói bizalom erősödéséhez. Miután a gazdaságot elérte a recesszió, a svéd valuta kevesebb mint egy éven belül közel 30 %-kal gyengült (kereskedelmi súlyozást véve alapul), azóta azonban elvesztett értékének körülbelül háromnegyedét visszanyerte. A valuta legutóbbi felértékelődésének hozzá kell járulnia az inflációs nyomás mérsékléséhez, amelyet a gazdaság erőteljes lanygulása már tompított. A recesszió és az arra reagáló költségvetési politika következtében a költségvetés egyenlege a 2008-ban a GDP 2,5 %-ának megfelelő többletből 2009-ben a GDP 0,8 %-át kitevő hiányba fordult át. Az államháztartás fenntartható

alakulásának biztosításához a legfontosabb annak megakadályozása, hogy a foglalkoztatásra valószínűleg kevésbé ható gazdasági élénkítés tartósan hátrányosan befolyásolja a hosszú távú munkanélküliséget, és a munkaerő-kínálat tartós szűkülése alakuljon ki. Nagyon fontos annak biztosítása, hogy az aktív munkaerő-piaci szakpolitika még alkalmazási körének kibővítése esetén is kiváló színvonalú maradjon. A döntéshozók számára az is kihívást jelent, hogy olyan körülmények között alakítsák a különböző ösztönző intézkedések visszavonását, hogy az ne fojtsa el csírájában az élénkítést, másrészt ne ösztönözze a magánháztartások – esetlegesen destabilizáló – egyensúlyhiányának erősödését.

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. Ezenfelül a gazdasági válság hatása súlyosbítja a népesség idősödésének a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásait. Ennek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Svédország esetében különösen fontos, hogy a verseny és a munkaerő-piaci részvétel terén reformokat hajtson végre.
- (4) A makrogazdasági forgatókönyv szerint, amely a 2009 szeptemberében a parlament elé terjesztett 2010. évi költségvetés-tervezeten alapul, a reál-GDP növekedése a 2009. évi – 5,2 %-ról 2010-ben 0,6 %-ra emelkedik, majd a programidőszak további részében átlagosan 3,5 % lesz. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv 2010-re vonatkozóan óvatos, a következő évek tekintetében pedig kifejezetten optimista növekedési feltételezéseken alapul, tekintve, hogy az előre jelzett növekedési ráták lényegesen magasabbak a becsült középtávú növekedési potenciálnál. Ennek fényében a program inflációs előrejelzései némileg alacsonynak tűnnek, bár ez tükrözheti a svéd valuta erősödésével kapcsolatos várakozásokat is.
- (5) A program becslése szerint 2009-ben az államháztartási hiány a GDP 2,2 %-a lesz. A GDP 2,5 %-át kitevő 2008. évi többlet jelentős mértékű romlása a válság hatását tükrözi, és egyrészt az automatikus stabilizátorokra, másrészt a GDP körülbelül 1,5 %-át (2010-zel együtt több mint 2,5 %-át) kitevő diszkrecionális ösztönző intézkedésekre vezethető vissza, amelyeket a kormány az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban fogadott el. A romlás főként a csekélyebb adóbevételek következménye, mivel mind a ledolgozott munkaórák száma, mind az átlagos adómértékek csökkentek, szűkült a fogyasztás és

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

a társasági nyereség, és a tőkejövödelmek is visszaestek. A program szerint a költségvetési politika 2010-ben továbbra is ösztönző marad. Tekintettel Svédország viszonylag kedvező költségvetési helyzetére, a 2010. évben is folytatódó költségvetési expanzió megfelelő és összhangban van az európai gazdaságélénkítési tervvel. A tervek szerint a program későbbi éveiben nem kerül sor strukturális konszolidációra.

- (6) Az aktualizált program szerint az államháztartási hiány 2010-ben a GDP 3,4 %-ára növekszik⁽¹⁾, részben a GDP körülbelül 1 %-át jelentő további ösztönző intézkedések eredményeként. A bevételi oldalon a fő diszkrecionális intézkedések közé tartozik az úgynevezett munkavállalói adókedvezmény-program negyedik lépése, amely a becslések szerint a GDP 0,3 %-át kitevő hatást gyakorol a költségvetési egyenlegre. A nyugdíjakra kivetett adó csökkentése a GDP további 0,1 %-ával erősíti az ösztönzést. A kiadási oldali intézkedésekhez tartoznak az önkormányzatoknak juttatott állami transzferek a GDP körülbelül 0,3 %-át jelentő mértékben, és további források biztosítása a bűnüldözés, az igazságügy, az oktatás és szakképzés területén, valamint a kisvállalkozások növekedését támogató intézkedések, amelyek mindegyike a GDP mintegy 0,1 %-át teszi ki. A strukturális egyenleg, vagyis a (közös módszertan alapján újraszámított) ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélküli egyenleg változásával mért, tervezett költségvetési irányvonal expanzív, a strukturális hiány 1,6 százalékponttal szélesedik. A GDP 1 %-át kitevő költségvetési csomaghoz viszonyított különbséget főként az adóbevételek kisebb rugalmassága magyarázza.
- (7) A költségvetési stratégia fő célja, hogy az államháztartási hiány újra a GDP 3 %-át kitevő referenciaérték alá kerüljön (miután 2010-ben eléri a GDP 3,4 %-át), és a határozottan csökkenő tendencia fennmaradjon. A 2010 utáni időszakra vonatkozóan változatlan politikát feltételező költségvetési előrejelzések szerint az államháztartási hiány fokozatosan szűkül, a GDP 2010. évi 3,4 %-áról 2011-ben 2,1 %-ra, 2012-ben pedig 1,1 %-ra. A becslések szerint az elsődleges egyenleg hasonlóan alakul, a 2010-ben a GDP 2,2 %-át kitevő hiány 2011-ben 0,8 %-ra csökken, majd 2012-ben a GDP 0,4 %-át jelentő többletbe fordul át. Ez meglehetősen jelentős javulás, különösen mivel nem tartalmaz konszolidációs intézkedéseket és a ledolgozott munkaórák száma, amely a jövedelemadózás fontos alapja, 2011–2012-ben nem javul számottevően. Másrészt a közösen megállapított módszertannak megfelelően számított strukturális egyenleg várhatóan romlik, a GDP 1,3 %-át kitevő 2010. évi hiány 2011-ben a GDP 1,5 %-ára, majd 2012-ben 2,1 %-ára szélesedik.

Elképzelhető azonban, hogy a strukturális egyenleget alulbecsülték, mivel késések vannak az államháztartási hiány

ciklikus alakulásában, amelyeket a ciklikus kiigazítás nem fed le teljes mértékben. Svédország középtávú célkitűzése, hogy a ciklus során a GDP 1 %-át kitevő többletlet érjen el. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit. A konvergenciaprogram aktualizált változata azonban nem tervezi a középtávú költségvetési célkitűzés elérését a programidőszakon belül.

- (8) A költségvetési eredmény 2010-ben valószínűleg a programban előre jelzettnél jobban alakul, de ezt követően a tervezettnél rosszabbnak bizonyulhat. Az aktualizált programban levő referencia-forgatókönyv a 2009 szeptemberében közzétett 2010. évi költségvetés-tervezetből származik, és nem veszi figyelembe a 2009–2010-re vonatkozó gazdasági kilátások ezt követő javulását⁽²⁾. A 2009-re vonatkozó előzetes költségvetési eredmények is határozottan jobb adatokat tartalmaznak az előre jelzettnél, különösen amiatt, hogy a hozzáadottérték-adóból a vártnál több bevétel folyt be. A 2009-es hiány a közelmúltban közzétett nemzeti számlák szerint a GDP-nek csak 0,8 %-át teszi ki az aktualizált programban szereplő, a GDP 2,2 %-át jelentő előrejelzéssel szemben. Ennek hatása jelentősen áthúzódnak 2010-re. 2011–2012-re a referencia-forgatókönyv rendkívül erős, az élénk belföldi keresleten alapuló GDP-növekedést vetít előre. Az ösztönzések megszüntetése, különösen a kamatlábak normalizálása, azonban mérsékelheti a fogyasztói bizalmat, különösen a háztartások nagy eladósodottságára tekintettel. A folyamatot súlyosbíthatja, ha a lakóingatlan-árak jelenlegi inflációja lelassul. Bár a pénzügyi ágazatban egyértelműen javult a helyzet, néhány nagy bank hitelvesztése még mindig jelentős, és a kamatrések szűkülnek. Mivel a gazdaság működése szempontjából rendkívül fontos a bankrendszer, az esetleges kormányzati beavatkozás bizalmi válság esetén a költségvetésre is negatív hatással járhat, bár a pénzügyi ágazatnak nyújtott állami támogatás egy része a jövőben meg is térülhet. Mivel 2010 választási év – a parlamenti választásokra szeptember közepén kerül sor –, a választási ciklushoz kapcsolódnak kockázatok, ezek azonban nem tekinthetők különösen súlyosnak.
- (9) A bruttó államadósság a becslések szerint 2009-ben a GDP előző évi 38,0 %-áról 42,8 %-ára emelkedik. A hiány emelkedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett a jelentős – elsősorban a központi banknak nyújtott hitelt tükröző – SFA-tételek is hozzájárultak az adóssághányad emelkedéséhez. Az előrejelzés szerint az adóssághányad a programidőszakban további 2,4 százalékponttal növekszik és 2012-ben a GDP 45,2 %-a lesz, főként a továbbra is fennálló költségvetési hiány miatt. Az adóssághányad előre jelzett alakulásával kapcsolatos kockázatok általánosságban kiegyensúlyozottak, 2010-ben némi pozitív kockázattal,

⁽¹⁾ A svéd hatóságok által közzétett újabb adatok szerint azonban a 2010. évi költségvetési eredmény jelentősen jobb lehet.

⁽²⁾ A program utal azonban a kormány 2009. novemberi aktualizált előrejelzésére, amely részben figyelembe veszi a kilátásoknak a referencia-forgatókönyvhöz képest bekövetkező változását, valamint két alternatív növekedési modellre, amelyek egy rosszabb és egy jóval optimistább makrogazdasági előrejelzést vázolnak. Egyik előrejelzés sincs azonban részletezve olyan mértékben, hogy referencia-forgatókönyvnek lehetne tekinteni.

majd ezt követően csekély lefelé mutató kockázattal. A bruttó államadósság jóval a referenciaérték alatt marad, a nettó pénzügyi egyenleg pedig pozitív.

- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt mutatják, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett csökkenő pályára állítaná az adósságrátát, amely 2020-ra elérné a GDP 15 %-át.
- (11) Az idősödés hosszú távú költségvetési hatása egyértelműen alacsonyabb az EU-átlagnál, és az állami nyugdíjalapokban felhalmozódott jelentős eszközök hozzájárulnak a megnövekedett nyugdíjkiadások egy részének finanszírozásához. A programban becsült 2009. évi költségvetési egyenleg hozzájárul a bruttó adósság csökkenéséhez. Az elsődleges többlet középtávon történő biztosítása és a megfelelő strukturális reformok végrehajtása elősegítené az államháztartás fenntarthatóságát érintő kockázatok visszaszorítását, amelyek a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentése⁽¹⁾ szerint alacsonyak.
- (12) A svéd költségvetési keret erősnek tekinthető és hozzájárult a bevezetése óta bekövetkezett jelentős adósságszűküléshez. Az átláthatóság fokozása érdekében a kormány az elmúlt években számos lépést tett a keret finomítása céljából és vállalta a keret teljesítményének további felülvizsgálatát a fennmaradó problémák kezelése érdekében. Mindenekelőtt létrejött a költségvetési tanács, amelynek feladata annak értékelése, hogy a kormány mennyire jól hajtotta végre költségvetési célkitűzéseit. Ez a tanács 2009-ben nyújtotta be második éves jelentését. A kormány nemrégiben megerősítette a kiadási korlátra vonatkozó szabályokat is, és mérlegeli, hogyan lehet erősíteni a többlet elérésére vonatkozó célkitűzést. A fennmaradó hiányszágok a keret azon kockázatahoz kapcsolódnak, hogy a kedvező gazdasági időszakokban nem képes megfelelően megakadályozni a prociklikus politikát, különösen az önkormányzatok szintjén. Ez abból a tényből ered, hogy a kiegyensúlyozott költségvetésre irányuló követelmény nem teszi lehetővé az önkormányzatok számára, hogy a kedvező időszakokban keletkezett többletet nehéz időszakban a hiány fedezésére fordítsák.
- (13) Mivel a magas fokú foglalkoztatottság elérése a fenntartható államháztartás megvalósításának előfeltétele, külön-

(¹) Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

nösen a népesség idősödésére tekintettel, a kormány a kínálati és a keresleti oldalon egyaránt számos intézkedést tett a munkára való ösztönzés javítása és a foglalkoztatás költségeinek csökkentése céljából, mindenekelőtt olyan csoportok vonatkozásában, amelyeknél viszonylag alacsony a foglalkoztatottsági ráta, például a fiatalok és a bevándorlók esetében. Az úgynevezett munkavállalói adókedvezmények és az állami adó megfizetése alóli mentességre vonatkozó magasabb küszöb révén csökkent a munkából származó jövedelem adója. Ezek az adócsökkentések összekapcsolódtak a társadalombiztosítási járulékok általános és célzott csökkentésével, amelynek célja a foglalkoztatás költségeinek visszafogása. A munkanélküliségi és a betegbiztosítási rendszer vonatkozásában is reformokra került sor, ennek során mind a juttatások szintjét, mind az ellátási jogosultság időtartamát csökkentették. Miközben a betegbiztosítási ellátásban részesülők száma máris visszaesett, a jövedelemadó reformjainak hatása főként közép- és hosszú távon várható.

- (14) Összességében megállapítható, hogy a jelentős költségvetési többletet felmutató kedvező kiindulópont kihasználása érdekében az erőteljesen ösztönző költségvetési politikát 2009-ben és 2010-ben is végrehajtó választott stratégia összhangban van az európai gazdaságélénkítési tervvel. Az előre jelzethetnél sokkal jobb 2009. évi eredmény és a 2010. évi makrogazdasági kilátások javulása tovább valószínűsíti, hogy Svédország azon kevés számú tagállam egyike legyen, amelyek ebben a nehéz időszakban képesek elkerülni a GDP 3 %-ában megállapított referenciaérték túllépését. Mindazonáltal strukturális értelemben nem terveznek előrelépést a középtávú célkitűzés felé a 2011–2012-es időszakban, amely időszakra vonatkozóan a növekedési feltételezések optimisták. Ezért a költségvetési stratégia előnyére válna, ha konkrét intézkedéseket határoznának meg a programidőszak későbbi éveire vonatkozóan.
- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magartatási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos⁽²⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a kedvező gazdasági időszakban felhalmozott nagy többlet lehetővé tette a költségvetési politika számára, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum szellemével összhangban aktív szerepet játsszon a visszaesés során, nemcsak a kereslet rövid távú fellendítésével, hanem a gazdaság hosszú távú növekedési potenciáljának erősítésével is. A költségvetési irányvonal az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban 2010-ben továbbra is megfelelően expanzív. Bár az adatok részben régebbiek, a program előrejelzése szerint a hiány a GDP 2009-es 2,2 %-áról 2010-ben a GDP 3,4 %-ára szélesedik, főként annak következtében, hogy a további ösztönző intézkedések hatása ebben az évben érvényesül majd. Ezután a hiány aránya a tervek szerint fokozatosan

(²) Hiányoznak mindenekelőtt a magánszektor nettó finanszírozási képességére vonatkozó adatok, ami nehezebbé teszi az értékelést.

csökken, 2011-ben a GDP 2,1 %-ára, 2012-ben pedig 1,1 %-ára. Ez a javulás nagyrészt a feltételezett erős gazdasági növekedéshez köthető, mivel a program ezekre az évekre nem irányoz elő konszolidációs intézkedést. A tervezett kiigazítás kockázatai összességében kissé felfelé mutatnak, a 2010. évi jelentős, felfelé mutató kockázatokat részben ellensúlyozzák a 2011–2012-es lefelé mutató kockázatok. Ha azonban a költségvetési eredmények elmaradnak a tervezettől, a kormánynak készen kell állnia arra, hogy megfelelő időben diszkrecionális konszolidációs intézkedéseket fogadjon el.

A fenti értékelés alapján és a fenntartható konvergencia biztosításának szükségességére tekintettel, továbbá egyidejűleg elismerve a svéd költségvetési politika példás teljesítményét, amely az elmúlt években összhangban volt a Stabilitási és Növekedési Paktummal, Svédország felkérést kap az alábbiakra:

- i. a tervezetteknek megfelelően hajtsa végre a 2010. évi költségvetési politikát az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban, egyúttal törekedjen arra, hogy ne lépje túl a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket;
- ii. biztosítsa a programban tervezett nominális költségvetési kiigazítás elérését, szükség esetén konszolidációs intézkedések megfelelő időben történő elfogadásával annak érdekében, hogy a vártnál alacsonyabb növekedés a programidőszak későbbi éveiben ne veszélyeztesse az államháztartás előirányzott konszolidációját, valamint biztosítsa a középtávú célkitűzés felé való előrelépést.

Svédország arra is felkérést kap, hogy javítsa a magatartási kódex adatszolgáltatási követelményeinek való megfelelést.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	KP 2010. jan.	-0,2	-5,2	0,6	3,1	3,8
	BIZ 2009. nov.	-0,2	-4,6	1,4	2,1	n. a.
	KP 2008. dec.	1,5	1,3	3,1	3,5	n. a.
HICP infláció (%)	KP 2010. jan.	2,1	2,0	0,4	0,6	0,9
	BIZ 2009. nov.	3,3	1,9	1,7	1,7	n. a.
	KP 2008. dec.	3,6	1,5	n. a.	n. a.	n. a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	KP 2010. jan.	1,7	-4,1	-3,6	-1,3	1,5
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	0,9	-4,5	-4,1	-3,3	n. a.
	KP 2008. dec.	-0,5	-1,6	-1,0	-0,2	n. a.
Nettó külső finanszírozási képesség/ igény (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	7,8	7,2	7,1	7,4	7,4
	BIZ 2009. nov.	8,1	7,6	7,7	8,1	n. a.
	KP 2008. dec.	8,2	8,2	8,3	8,1	n. a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	55,6	54,9	54,6	54,3	53,9
	BIZ 2009. nov.	55,6	53,8	52,3	52,0	n. a.
	KP 2008. dec.	55,4	54,1	53,8	53,3	n. a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	53,1	57,1	58,0	56,3	54,9
	BIZ 2009. nov.	53,1	55,9	55,6	54,6	n. a.
	KP 2008. dec.	52,5	53,1	52,2	50,8	n. a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	2,5	-2,2	-3,4	-2,1	-1,1
	BIZ 2009. nov.	2,5	-2,1	-3,3	-2,7	n. a.
	KP 2008. dec.	2,8	1,1	1,6	2,5	n. a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	4,2	-0,9	-2,2	-0,8	0,4
	BIZ 2009. nov.	4,2	-0,8	-2,1	-1,4	n. a.
	KP 2008. dec.	-4,7	-2,6	-3,0	-3,8	n. a.

		2008	2009	2010	2011	2012
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	1,5	0,2	- 1,3	- 1,4	- 2,0
	BIZ 2009. nov.	1,9	0,5	- 1,0	- 0,7	n. a.
	KP 2008. dec.	3,1	2,0	2,2	2,6	n. a.
Strukturális egyenleg ⁽²⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	1,2	0,3	- 1,3	- 1,5	- 2,1
	BIZ 2009. nov.	1,6	0,3	- 1,0	- 0,7	n. a.
	KP 2008. dec.	2,8	1,9	2,1	2,5	n. a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	38,0	42,8	45,5	45,6	45,2
	BIZ 2009. nov.	38,0	42,1	43,6	44,1	n. a.
	KP 2008. dec.	35,5	32,2	28,3	23,8	n. a.

Megjegyzések:

(1) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

(2) A 2008–2011-es időszakra vonatkozóan 2,0 %-os, 0,9 %-os, 0,9 %-os és 1,3 %-os becsült potenciális növekedés alapján.

(3) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések a legújabb program alapján: 2008-ban a GDP 0,3 %-a, 2011-ben és 2012-ben 0,1 %-a (valamennyi hiánycsökkentő), 2009-ben a GDP 0,1 %-a (hiánynövelő), a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint pedig 2008-ban a GDP 0,3 %-a, 2009-ben 0,2 %-a (mindkettő hiánycsökkentő).

Forrás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.